

9. studenoga - Posveta Lateranske Bazilike A - B - C

Hram je Božji svet, a to ste vi. (1 Kor 3,17)

Prvo čitanje

Ezekiel 47,1-2.8-9.12

U one dane: odvede me anđeo natrag k vratima Doma Gospodnjega. I gle: voda izvirala ispod praga Doma, prema Istoku – jer pročelje Doma bijaše prema Istoku – i voda otječaše ispod desne strane Doma, južno od žrtvenika. Zatim me izvede na sjeverna vrata i provede me uokolo vanjskim putem k vanjskim vratima koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s druge strane. I reče mi: "Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu ozdrave. I kuda god potok protječe, sve živo što se miče oživi; i bit će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi i oživi – kuda god protječe ovaj potok.

Drugo čitanje

1. Korinćanima 3,9c-11.16-17

Braćo i sestre! Božja ste građevina.

Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavim temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist.

Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.

Evandjelje

Ivan 2,13-22

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. I načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče: "Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku." Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj.

Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: "Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?" Odgovori im Isus: "Razvalite ovaj hram, i ja ću ga u tri dana podići." Rekoše mu nato Židovi: "Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?" No on je govorio o hramu svojeg tijela. Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerošaše Pismu i besjedi koju Isus reče.

Za razmišljanje

Crkva danas slavi dan posvećenja prve Crkve Zapada. 9. studenog 324 godine papa Silvestar je svečano posvetio Lateransku baziliku, koja kao Papinska crkva nosi počasno ime: "majka i glava svih crkava na zemlji". No današnjim blagdanom ipak ne slavimo posvećenje jedne umjetničke građevine, bilo da je ona od kamena, stakla, drveta ili čelika. Radi se štoviše o dva usko povezana značenja riječi Crkva: Crkva predstavlja kuću Božju, ali s druge strane i zajednicu vjernika. Stilovi gradnje crkava su različiti jer oni predstavljaju izraz određene vjerničke svijesti i osjećaja, koji se neprekidno mijenjaju. Međutim uvijek je bilo i jest najvažnije spoznavati i slaviti Boga koji je s nama u našoj sredini. Značenje crkve kao građevine može nam pomoći da dublje shvatimo bit njezine misije i poslanja u današnjem svijetu.

– Crkva kao građevina uvijek je otvorena za sve ljude. Na sličan je način i zadaća crkvene zajednice pozivanje vjernika cijeloga svijeta.

– Drugi Vatikanski sabor Crkvu naziva putujućim Božjim narodom. Tom je narodu potrebno okupljanje, kako nikad ne bi zaboravio što je njegovo poslanje i gdje je njegov izvor. Kad se mi kao crkvena zajednica uvijek iznova okupljamo u našim crkvama, bilo da se radi o katedrali, kapelici, velikoj gradskoj ili malenoj seoskoj crkvi, te nas građevine potiču u našem tragaju za Bogom i omogućuju nam da sa svojim životom, sa svojim brigama i radostima stupimo pred Božje lice.

– Središnje mjesto u crkvi zauzimaju ambon, mjesto s kojeg se čita Sveto Pismo i oltar. Bez navješćivanja Božje riječi i slavljenja svetih sakramenata kao izvora vjerničkog života crkva kao građevina ne bi bila ništa doli obične znamenitosti. Ako nas ne nadahnjuje ona plodonosna rijeka, o kojoj je riječ u prvom čitanju, mi kao crkvena zajednica presušujemo, postajemo beživotni i umiremo. U sjajnoj slici izvora vode u hramu je opisana snaga Božanske životne struje: ovaj izvor ima neobičnu sposobnost da pročišćuje slanu vodu i time omogućuje neslućeni novi život. Božja prisutnost, koju simbolizira ozdravljajuća snaga vode, pruža Njegovu narodu nakon vremena provedenog u tuđini neslućenu životnu puninu u zemlji u koju se vraća. Tako i mi okupljajući se oko Božjeg stola i Božje riječi uvijek iznova bivamo obasipani tom istom životnom puninom.

– Nadalje, crkva kao građevina pruža mogućnost da se prisjećamo raznih prekretnica i važnih trenutaka u našem životu, kao što su to rođenje i smrt, sklapanje braka i ostalih životnih odluka, bolesti i novih početaka... Tu se čovjekova životna iskustva povezuju s povjerenjem u Božju zaštitu i pomoć. Zadaća nas kao zajednice vjernika jest pobrinuti se za to da čitav ljudski život dobije svoje mjesto pred Božjim licem. U Evanđelju se govori o takozvanom protjerivanju hrama, iz tog razloga što je vjera tada bila odvojena od svakodnevnog života. Ona je prerasla u formalnost koja više nije imala nikakve veze sa svojim izvornim dubljim značenjem. Isus svojom slikovitom radnjom želi izraziti da se radi o živom čovjeku (drugo čitanje! – "Zar ne znate da ste Vi Božji hram?"), koji je pozvan da kao cjelovit čovjek s drugim ljudima živi pred Bogom. Vjera nije nešto što se ostvaruje samo u određene blagdane u crkvama, već upravo tamo gdje konkretno živimo i radimo. Bog ne želi biti isključen iz našeg svakodnevnog života.

Crkva dakle nikada nije samoj sebi svrha. Dan posvećenja Crkve želi nas pozvati na razmišljanje o poslanju nas kao Kršćana. Želi nas pozvati da spoznamo da li način na koji se okupljamo obogaćuje naš život i da li smo spremni prekoračiti granice naših crkava i otvoriti se prema svijetu, kako bi vlastitim životom izricali poruku nade za sve ljude.